

Vragen en korte Mededeelingen.

Een goedkope plantenpers. Ik heb al heel wat plantenpersen gehad. Op het oogenblik bezit ik een prachtige van eikenhout met klampen van twee centimeter dik en vier kolossale houten schroeven met moeren aan de hoeken.

Maar het meeste plezier heb ik gehad van een heel

eenvoudig persje van bordpapier. Dat kon ik op reis meenemen, wat erg handig is, want dan kunnen teere plantjes meteen tusschen het filtreerpapier gelegd worden, zonder dat ze eerst in de plantenbus in de versukkeling behoeven te komen.

Dat persje dan bestond uit twee dikke platen bordpapier (32 c.M. bij 20), die door vier gewone slappe lederen riemen met gespen op elkaar gekneld werden.

Om nu te maken, dat mijn bordpapier platen vlak bleven, en dus in het midden evenveel drukten als aan de kanten, legde ik er aan weerskanten vier of vijf stukken bordpapier buiten op. Die stukken verschilden in grootte: elk opvolgende was een paar c.M. smaller en korter dan het vorige. Daardoor werd dan de knelling der riemen gelijk verdeeld over het geheele onder- of bovenvlak.

De te drogen plantjes zelf kwamen te liggen tusschen dubbele vellen filtreerpapier, maar tusschen de afzonderlijke plantjes (want het persje bevatte er soms een dozijn tegelijk) legde ik bundels krantenpapier. Dat was alles zorgvuldig op maat gesneden, zoodat het een net pakje vormde, heel geschikt om mee op reis te nemen. Op uitstapjes, die eenige dagen duurden, heeft me dat persje uitstekende diensten bewezen.

Eens ben ik van een tochtje, dat een week geduurd had, teruggekomen met een verzameling van meer dan veertig gedroogde planten, die kant en klaar waren om in het herbarium gelegd te worden. Wat klaar was, kon in een aparte afdeeling wat dichter opeengepakt worden. Voor de duidelijkheid voeg ik hier nog een loodrechte lengtedoorsnee van mijn „reispers” bij.

Laat ik nog zeggen, dat stroobord beter is dan houtbord; dat is beter voor de verdamping.

J. P. T.

DE OEVERZWALUW OF AARDZWALUW. — Dit aardige, nuttige vogeltje heet in de „vogelenwet” de oeverzwaluw, aard-, tuin-, zand- of waterzwaluw (*Hirundo riparia*); de officiële naam is oeverzwaluw; in Friesland heet het zandzwaluw of grijze zwaluw (op Texel „dijkzwaluw”. *Red.*) Het komt veel meer voor dan gewoonlijk bekend is, en

juist niet altijd bij water, in een of ander zandgat dikwijls. Ik ben zoo vrij de lezers van dit blad, voor zoover noodig, er op attent te maken en ze in hun bescherming aan te bevelen; men kan ook een gat er voor graven op een plaats, waar de lieve jeugd niet komt, op een open, zonnige, warme plek; zij graven hun holen in dit zand graag onder de zwarte bovengrond, het is nu tijd.

Bergum, Gr., 7 Mei '96.

J. P. STRATINGH.

EEN BONT VOGELTJE. — Er is een aardig vogeltje, dat jaarlijks omstreeks 12 Mei in grooten getale door Friesland trekt, en dat drie of vier dagen in tuinen, aan wegen enz. vertoeft; het is de wit-gehalsde vliegenvanger of bonte vliegenvanger (*Muscicapa collaris* (Bechstein) of *Muscicapa albicollis* (Temminck)). Het mannetje is te erkennen aan zijn wit halsbandje, het wijfje verschilt weinig van de zwartgrauwe vliegenvanger (*Muscicapa atricapilla* (Linnaeus)), ook zoo'n passantje, doch in Friesland zeldzaam.

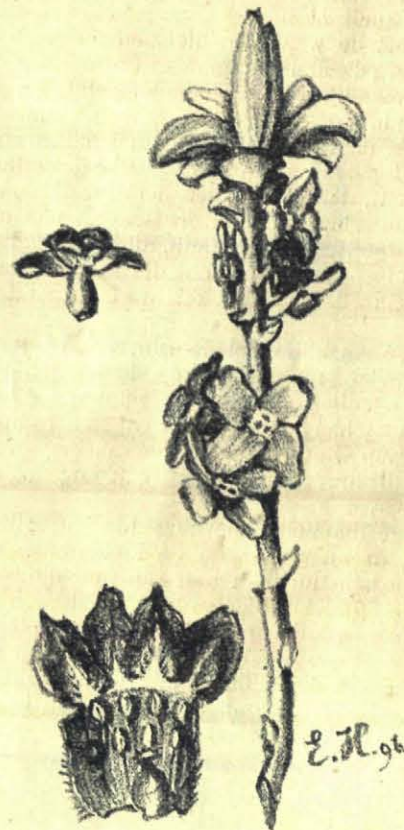
B.

J. P. S.

Mej. A. S. te W.

Het heestertje of boompje, dat U in het eind van Maart bloeiend hebt gevonden, is zeer waarschijnlijk het peper-boompje (*Daphne mezereum*.)

Het komt anders zelden in het wild voor in ons land, voor zoover wij wisten alleen op een enkele plaats in de binnenduinen en in de Drentsche en Geldersche bosschen.

Wij ontvingen tegelijk met uw schrijven een bloeiend takje; de schetsteekening daarvan is ter confronteering